

державної влади всіх ієрархічних рівнів управління; участь у соціальних програмах; використання підтримки благодійних фондів; створення програм соціального партнерства; підтримка молодіжних програм; участь у спортивних заходах; робота у напрямку охорони навколишнього середовища.

Соціальна відповідальність бізнесу в Україні є відображенням складних процесів трансформації всієї соціально-економічної системи країни. Тому не можна очікувати кардинальних позитивних змін у діяльності інституту соціальної відповідальності бізнесу при високому рівні безвідповідальності інституту української держави.

З огляду на те, що соціально відповідальна діяльність будь-якої компанії пов'язана з високими витратами, на сьогодні вона доступна лише великим підприємствам. Меншим організаціям, навіть у разі прихильності до принципів соціальної відповідальності, найчастіше не під силу проведення такої політики з причин слабкого фінансового стану, недостатнього ресурсного та інституційного забезпечення.

Література:

1. Офіційна сторінка Всесвітньої ділової ради за сталий розвиток (WBCSD) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wbcsd.org>

Городинська Вікторія
ст. гр. МОА-31,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Овсянюк-Бердадіна О.Ф.)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ:

ДІАГНОСТИКА ТА ВАРИАНТИ ВИРІШЕННЯ

Менеджмент в організації завжди стикався з безліччю проблем, які були результатом багатьох чинників, зокрема незнанням, як мотивувати персонал, організувати їх робочий час і простір, які рішення будуть найбільш раціональними. Для виявлення конкретних причин виникнення проблеми необхідно зібрати, опрацювати і проаналізувати якомога більший об'єм

актуальної інформації, яка передбачає їх групування за чинниками впливу на організацію, адже одна проблема може ланцюговою реакцією створити декілька різних проблем.

В Україні в сфері управління сьогодні характерними є певні негативні тенденції, які пов'язані з нехтуванням довгостроковим плануванням управління, невмінням імпортувати нові технологічні прийоми та низькою корпоративною культурою. Розглянемо їх детальніше.

Однією з головних проблем українського сучасного менеджменту є проблема якості управлінців. В останні роки ця спеціальність з'явилася в українській вузах, але проблема все одно залишається, оскільки оволодіти знаннями в галузі управління неможливо без отримання практичних навичок. На практиці втілити нові та ефективні принципи управління досить складно, тому студентам потрібно надавати у вузах більше практичних навичок, щоб підготувати їх до майбутньої професії.

Ще однією проблемою менеджменту є корумпованість економіки. Можна розділити менеджерів приватних компаній і менеджерів державних структур. На заході державні менеджери відокремлені від матеріальних благ, в Україні ж великі держзамовлення віддаються чиновникам і призводять до становлення їх великими менеджерами. У цей час розвиток приватних компаній і виведення їх на конкурентоспроможний міжнародний ринок не є основним напрямком української економіки.

Існує в Україні і проблема неефективного взаємодії власника організації і менеджерів. Часто між ними виникають конфлікти, які призводять до звільнення керуючого. Як наслідок, власник втрачає цінного фахівця, і ефективність роботи компанії знижується. Суть розбіжностей полягає в тому, що власник хоче максимального прибутку на кожному етапі діяльності організації, а професійний менеджер налаштований на досягнення стратегічних цілей. Для компанії вигідніше не одномоментний прибуток, отриманий на кожному етапі, а реальні стратегічні надбання, які в майбутньому окупляться і принесуть великий прибуток.

Четвертою проблемою є те, що більшість менеджерів комплексно не думають про споживачів. Головним завданням у них залишається вижити за всяку ціну, але потрібно пам'ятати, що вижити можна тільки завдяки клієнтам, оскільки в кінцевому рахунку бізнес існує для клієнтів, а не для керівництва. Основою будь-якого бізнесу повинна стати цілковита орієнтованість на клієнта, а не збагачення компанії. Якщо дотримуватись цього правила, то й збагачення стане саме собою зрозумілим, адже коли думаєш про клієнтів, є шанс заробити гроші.

Актуальними проблемами управління, що властиві вітчизняним підприємствам є:

- непомірна централізація управління через небажання вищого керівництва делегувати повноваження;
- слабка диференційованість методів управління;
- надмірна чисельність вищого керівництва;
- відсутність уваги до аналізу тенденцій ринку;
- відсутність чіткого розподілу функцій та повноважень між підрозділами організаційної структури;
- слабка мотивація працівників.

Таким чином, перед сучасними менеджерами актуалізуються наступні завдання:

- підтримувати життєздатність організації в умовах зростаючої конкуренції і при будь-яких змінах ринку;
- чітко визначати цілі, які відповідають інтересам фірми, а також відповідають на запити ринку і споживачів;
- намагатися досягти максимізації прибутку і мінімізації витрат;
- розробити шляхи розвитку колективу, вирішувати соціальні проблеми в команді;
- опанувати більш досконалі форми діяльності та впроваджувати їх в практику діяльності організації.

При цьому перш ніж на практиці реалізувати ці завдання дуже важливо адаптувати їх під певні риси менталітету та особливостей вітчизняної людини. При правильному і професійному підході можна не тільки знайти рішення проблем менеджменту організації, але і уникнути потенційних, при цьому підвищити ефективність, якість управління, а як наслідок і всього господарського процесу.

Гусак Зоряна
ст. гр. ЕЕПм-11,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств і
корпорацій Галько Л.Р.)

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

Важливим атрибутом ринкової економіки є конкуренція. Сам ринок, механізм його дії не може нормально існувати без розвинутих форм конкуренції. Вчені стверджують, що конкуренція - це суперництво між учасниками ринку за найвигідніші умови виробництва, а також за привласнення найбільших прибутків. Такий вид економічних відносин існує тоді, коли виробники товарів виступають як самостійні, ні від кого не залежні суб'єкти, а їхня залежність пов'язана тільки з кон'юнктурою ринку, бажанням виграти у конкурентів позиції у виробництві та реалізації своєї продукції [1].

Згідно з Законом України «Про захист економічної конкуренції», «економічна конкуренція (конкуренція) - змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначити умови обороту товарів на ринку» [2].